

מסכת שבת

פרק יז משנה ה

כָּל הַכֵּלִים הַנִּטְלִין בַּשַּׁבָּת, שֶׁבְּרִיָּהֶן נִטְלִין עִמָּהֶן, וּבִלְבַד שִׁיְהִיו
עוֹשִׂין מֵעֵין מְלָאכָה. שֶׁבְּרִי עֲרָבָה, לְכִסּוֹת בָּהֶן אֶת פִּי הַחֲבִית.
שֶׁבְּרִי זְכוּכִית, לְכִסּוֹת בָּהֶן אֶת פִּי הַפֶּךְ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
וּבִלְבַד שִׁיְהִיו עוֹשִׂין מֵעֵין מְלָאכָתָן. שֶׁבְּרִי עֲרָבָה, לְצוּק לְתוֹכָן
מִקָּפָה. וְשֶׁל זְכוּכִית לְצוּק לְתוֹכָן שָׁמֶן: